

místnostech samých, jednak v souterrainu, totiž v místnostech, nalézajících se přímo pod najatými místnostmi. Otázka je, zdali lze tento žalobní nárok s hlediska právního důvodu žalobního rozlišovati tak, jak to činí soud odvolací, totiž že podle ustanovení § 1111 obč. zák. lze uplatňovati jen škodu způsobenou v najatých místnostech samých a škodu způsobenou v souterrainu jen podle obecných ustanovení o náhradě škody. Podle zjištění nižších soudů veškerá tato škoda jak v najatých místnostech, tak v souterrainu vznikla protismluvním užíváním najatých místností žalovanou firmou, a má tudíž jeden a týž skutkový základ, neboť následky protismluvného jednání zasáhly tu nejen nájemní objekt sám ve vlastním slova smyslu, nýbrž i další část domu pronajimatelova s nájemním objektem přímo sousedící. Ale i jinak jsou jednotlivé místnosti, jež se nalézají v témže domě zvláště nad sebou, navzájem v tak úzké souvislosti, že se ani nemůže přesně vymeziti, pokud sahá jedna a kde začíná místnost druhá, zvláště jako je tomu v souzeném případě, kde podlaha najatých místností je zároveň stropem poškozených místností souterrainních. Strop ten resp. podlaha byly protismluvním jednáním žalované strany do té míry poškozeny, že musely býti v souterrainu provedeny práce zabezpečovací, aby právě žalovaná firma mohla nadále najatých místností užívatí. Jde tudíž jak co do najatých místností samých, tak i co do souterrainu jedině o nárok vyvírající z nájemního poměru, a jest tu v celém rozsahu užití ustanovení § 1111 obč. zák., a proto neposoudil odvolací soud věc po stránce právní správně, když při posuzování škody vzniklé v souterrainu nepřihlížel k ustanovení § 1111 obč. zák., posuzuje případ ten jedině s hlediska § 1489 obč. zák. Bylo proto co do částky 19.467 Kč dovození žalobkyně vyhověti.

Čís. 15998.

Výklad ustanovení §§ 11, 59 zák. č. 58/1906 ř. z. o společnostech s r. o., že povolení zápisu odštěpného závodu společnosti s r. o. přísluší soudu závodu odštěpného v tom směru, že tento soud je oprávněn zkoumati podle § 11 řeč. zák. i zákonnost opovědi odštěpného závodu a jejích příloh, nezakládá rekursního důvodu nezákonnosti.

Ani za účinnosti vlád. nař. č. 169/1933 Sb. z. a n. nesmějí společenstva v podobě jiného společenského útvaru provozovati podnikání odlišné od předmětu vlastního podnikání.

(Rozh. ze dne 1. dubna 1937, R II 108/37.)

Rejstříkový soud zamítl žádost firmy »F.«, velkobchodní a výrobní společnosti s ručením omezeným v B., filiálka v M. O., o zápis odštěpného závodu v M. O. do obchodního rejstříku. Důvody: Uvedená společnost má toliko jediného společníka, a to M. svaz, společnost s r. o v B. Jedinými společníky této posledně jmenované firmy jsou pak toliko dvě společenstva, a to: »Ú. svaz, zapsané společenstvo s ručením omezeným v B.« a »Ú. jednota, zapsané společenstvo s ručením

omezeným«. Kmenová jistina společnosti s ručením omezeným »M. svaz... v B.« činí podle posledního zápisu v obchodním rejstříku 500.000 Kč. Jak z předloženého osvědčení listinného ze dne 1. srpna 1936 vychází najevo, činí kmenová jistina společnosti »F.«, velkoobchodní a výrobní společnosti s ručením omezeným v B. 400.000 Kč a jest řečeným společníkem plně a hotově splacen. Provozují tudíž ve skutečnosti uvedená dvě společenstva obchody s jednou a touž kmenovou jistinou pod dvěma cizími firmami. Předmět společenstevního podnikání u obou dotčených společenstev jest odlišný od předmětu podnikání obou společností s ručením omezeným. Není přípustné, aby družstva provozovala obchody pod jinou nežli svou vlastní firmou, v případě, o němž jde, dokonce pod dvěma firmami společnosti s ručením omezeným (viz rozh. č. 3073 a 1658 Sb. n. s.). Má ovšem býti zapsán toliko odštěpný závod společnosti s ručením omezeným, jejíž hlavní závod jest již v obchodním rejstříku zapsán, avšak přesto jest rejstříkový soud odštěpného závodu toho názoru, že tím není nezpůsobnost společenstev býti výhradními společníci společností s ručením omezeným, jichž předmět podnikání jest docela cizí předmětu podnikání vyznačenému v rejstříku zapsaných společenstev, odstraněna a nezakládá automaticky povinnost soudu odštěpného závodu k zápisu filiálky do obchodního rejstříku, naopak může býti v každé době rejstříkovým soudem zakročeno, vyjde-li najevo nesoulad zápisu v obchodním rejstříku s příslušnými zákonnými předpisy (viz rozh. č. 6637 a 7160 Sb. n. s.). Rekurzní soud potvrdil usnesení rejstříkového soudu. Důvod y: Podle § 59 zák. o společ. s ruč. omez. ze dne 6. března 1906, č. 58 ř. z. se má zřízení odštěpného závodu vždy ohlásiti u soudu hlavního závodu, který má zřízení odštěpného závodu poznamenati ve svém obchodním rejstříku a má pak ohlášku zaslati soudu příslušnému pro místo odštěpného závodu, jenž má provésti zápis ve svém obchodním rejstříku, není-li proti tomu podle jeho stavu překážky, a zpravit o svém usnesení soud hlavního závodu. Z tohoto zákonného ustanovení plyne, že soud hlavního závodu nerozhodne zásadně o povolení zápisu a že povolení samo jest přenechati soudu odštěpného závodu. Tomu pak přísluší plné právo zkoumati podle § 11 zák. č. 58/1906 ř. z. i zákonost opovědi a jejich příloh. Nebyl proto ani v souzeném případě rejstříkový soud v M. O. vázán nějakým pravoplatným usnesením krajského soudu v B. Rejstříkový soud má proto právo přihlídnouti i k tomu, zda se zápis nepříčí podstatě společnosti samé. Tak jest tomu právě v tomto případě, kde se užilo podoby společnosti s ručením omezeným proto, aby mohla společenstva zřízená podle zákona z 9. dubna 1873, č. 70 ř. z. provozovati obchody pod jinou firmou než svou vlastní (srv. rozh. č. 1658 a 3073 Sb. n. s.). Takovýto nepřípustný stav nastal i v souzené věci, kde se jediným společníkem firmy »F.«, společnosti s ručením omezeným stal »M. svaz pro obchod dobyt看em v B.«, jehož jedinými společníky jsou shora uvedená dvě společenstva s ručením omezeným. Nahlédnutím do výpisů z rejstříku se lze na první pohled přesvědčiti, že předmět podnikání obou společenstev jest v zásadě zcela jiný než u společností s ručením omezeným, o němž jde. Z toho se může

vyvozovati jen závěr, že dvě společenstva fakticky provozují prostřednictvím jiné společnosti s ručením omezeným («M. svazu...») všechny obchody společnosti s r. o. »F.« a že i provozovací jistina jest vlastně založena společenstvy. Je proto nezávažné, zda se provozují obchody toutéž kmenovou jistinou, anebo zda se k tomu užívá rezervních fondů neb jiných majetkových zdrojů. Ježto společenstva (srv. § 88 zák. č. 70/1873 ř. z.) nesmějí rozšiřovati svoji činnost na jiná podnikání než na ta, jež jsou uvedena v § 1 zákona o společenstvech, není povaha společníků »M. svazu« a tím i »F.« bezvýznamná. Protože podle toho, co bylo již uvedeno, jest předmět podnikání společnosti s ručením omezeným »F.« cizí podnikání obou společenstev, nebyl právem napadeným usnesením povolen zápis odštěpného závodu do obchodního rejstříku.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Stěžovatelka vidí zmatečnost v postupu prvního soudu, který bez zřetele na skutečnost, že soud hlavního závodu poznamenal v rejstříku zřízení pobočných závodů v M. O. a v P., přece zamítl stěžovatelčinu opověď o zápis odštěpného závodu v M. O. Tím není však odůvodněn žádný z důvodů zmatečnosti, uvedených v § 41, odst. 2, zák. č. 100/1931 Sb. z. a n., a mohlo by jíti po případě jen o nezákonnost. Leč po té stránce rekursním soudem podaný výklad příslušných předpisů §§ 11, 59 zák. č. 58/1906 ř. z. se nepřičí jasnému a nepochybnému znění nebo smyslu zákona, jehož bylo na případ užito, a není tudíž napadené usnesení v tomto směru nezákonným (čl. V, č. 1, zákona č. 251/1934 a čl. I zákona č. 314/1936 Sb. z. a n.). Totéž platí i po věcné stránce rozhodnutí, pokud byl odepřen zápis proto, že nelze dopustiti, aby společenstva, mající za předmět podnikání jiné obory, provozovala ve skutečnosti odlišná podnikání pod jinými firmami než pod vlastními. Marně se snaží stěžovatelka ospravedlniti v souzeném případě svůj postup podnikání poukazem na předpisy vládního nařízení č. 169/1933 Sb. z. a n. Třebaže předpisy řečeného nařízení byl upraven předmět podnikání ústavů v § 1 vyjmenovaných a přesto, že byla rozšířena působnost peněžních ústavů v §§ 2 a násl. a ustanovení o účelu výdělkových a hospodářských společenstev § 1 zákona č. 70/1873 ř. z. nahrazena předpisy o předmětu podnikání uvedenými v první části řečeného vládního nařízení, nelze ani z této nové úpravy podnikání společenstev vyvoditi, že by společenstva byla oprávněna v podobě jiného útvaru, tedy pod jinou firmou provozovati obchody a vyvíjeti činnost jim nepřislušící, nýbrž mohou obor své rozšířené činnosti vyvíjeti jediné pod vlastní firmou. V té příčině nebyly dotčeny předpisy zákona č. 70/1873 ř. z. vládním nařízením č. 169/1933 Sb. z. a n.

Čís. 15999.

K výkladu § 1311 obč. zák.

Kdo provozuje neoprávněně lékařství (fušér), odpovídá poškozenému za škodu, jež jest v příčinné souvislosti s neoprávněným zakročením.